

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2023 r. – Kargins/Komisja**(Sprawa T-110/23)**

(2023/C 173/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rems Kargins (Ryga, Łotwa) (przedstawiciel: adwokat O. Behrends)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 12 grudnia 2022 r., doręczonej stronie skarżącej w dniu 16 grudnia 2022 r., w której Komisja oddaliła wniosek strony skarżącej o dostęp do dokumentów na podstawie przepisów regulujących publiczny dostęp do dokumentów;
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że wykaz dokumentów przedstawiony przez stronę pozwaną w zaskarżonej decyzji jest ewidentnie niekompletny.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że strona pozwana niezgodnie z prawem usunęła istotne fragmenty dokumentów.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że strona pozwana bezprawnie odmówiła dostępu do czternastu dokumentów oraz że uczyniła to na podstawie błędnej interpretacji i błędnego zastosowania art. 4 ust. 2 rozporządzenia 1049/2001 ⁽¹⁾ w odniesieniu do możliwego naruszenia ochrony postępowania sądowego.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że stanowisko strony pozwanej co do ewentualnego nadrzędnego interesu publicznego jest obarczone szeregiem wad, w szczególności tym, że strona pozwana nie podniosła jakiegokolwiek szkody wynikającej z ujawnienia dokumentów, nie rozważyła politycznego i gospodarczego znaczenia rozpatrywanej sprawy oraz nie uwzględniła interesu publicznego spoczywającego w możliwości oceny różnicy między zgodnym z prawem pismem *amicus curiae* a bezprawną ingerencją Komisji w sprawowanie wymiaru sprawiedliwości w państwie członkowskim poprzez wskazanie sądowi krajowemu rozpoznającemu odwołanie niekorzystnych konsekwencji dla danego państwa członkowskiego wynikających z niekorzystnego działania Komisji, jeżeli orzeczenie sądów niższej instancji nie zostanie uchylone.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że pozwana nie zapewniła stronie skarżącej dostępu do akt.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że poprzez wydanie zaskarżonej decyzji dotyczącej strony skarżącej niemalże rok po złożeniu ponownego wniosku, termin z art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia 1049/2001 został naruszony w tak rażący sposób, że stanowi odmowę dostępu do informacji we właściwym czasie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2023 r. – Debreceni Egyetem/Rada**(Sprawa T-115/23)**

(2023/C 173/43)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Debreceni Egyetem (Debreczyn, Węgry) (przedstawiciele: adwokaci J. Rausch i Á. Papp)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, art. 2 ust. 2 decyzji wykonawczej Rady (UE) 2022/2506 (*) z dnia 15 grudnia 2022 r. w sprawie środków ochrony budżetu Unii przed naruszeniami zasad państwa prawnego na Węgrzech, ze skutkiem ex tunc, to znaczy z mocą wsteczną od chwili przyjęcia tego przepisu.
- Obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewiętnaście zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 2 TUE

- Naruszenie zasad państwa prawnego i sprawiedliwości: placówki nauczania szkolnego prowadzone przez trust interesu publicznego nie uczestniczyły w postępowaniu poprzedzającym wydanie decyzji wykonawczej i zostają ukarane wskutek aktów ustawodawczych przyjętych przez węgierskiego ustawodawcę.
- Naruszenie zasad pewności prawa i jasności norm prawnych: krąg osób, którym zarzucono konflikt interesów, to znaczy pełniących „wyższe funkcje polityczne”, nie jest pojęciem precyzyjnym, co prowadzi do arbitralnej wykładni i stosowania prawa mogącego powodować nadużycia.
- Naruszenie zasady równości i uchybienie zakazowi dyskryminacji: decyzja wykonawcza wprowadza dyskryminację węgierskich placówek nauczania szkolnego prowadzonych przez trust interesu publicznego w porównaniu z placówkami prowadzącymi działalność zgodnie z innym modelem wsparcia.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 4 TUE

- Uchybienie zakazowi pozbawiania kompetencji: edukacja i badania naukowe – a zatem gwarancja funkcjonowania szkół wyższych i plan ram, w jakich szkoły te prowadzą działalność – zaliczają się do wyłącznych kompetencji państw członkowskich, których to kompetencji pozbawiono Węgry w decyzji wykonawczej, gdyż ma miejsce bezpośrednia ingerencja w funkcjonowanie węgierskich placówek nauczania szkolnego.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 5 TUE.

- Naruszenie zasady pomocniczości: w zaskarżonej decyzji umożliwiono bezpośrednie nałożenie kar pieniężnych na osoby prawne inne niż jej adresat, bez zbadania na wstępie w jakikolwiek sposób, czy Węgry mogą w wystarczający sposób chronić interesy finansowe Unii Europejskiej.
- Naruszenie zasady proporcjonalności: zawieszenie płatności jest tak poważną karą pieniężną, że jej zastosowanie byłoby uzasadnione jedynie w przypadku oczywistego i bezpośredniego naruszenia praw; ponadto ma ono długoterminowe skutki.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 7 TUE

- Brak oceny oddziaływania: nie uwzględniono możliwych skutków w odniesieniu do praw i obowiązków osób fizycznych i prawnych.

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 9 TUE

- Naruszenie zasady równości obywateli Unii: podmiotami poszkodowanymi wskutek wydania tej decyzji są nauczyciele, naukowcy i studenci, którzy złożyli odpowiednie wnioski; okoliczność zawieszenia tych płatności uniemożliwia pracę naukową, działalność w zakresie kształcenia lub pracę badawczą.

6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 11 TUE
 - Nie miały miejsca konsultacje ze szkołami prowadzonymi przez trust interesu publicznego ani ze studentami, nauczycielami, naukowcami lub współnikami tych szkół.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia art. 2 TFUE
 - W traktacie FUE nie powierzono Unii kompetencji w dziedzinie polityki dotyczącej edukacji i badań naukowych, które zostały wykonane w decyzji wykonawczej.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia art. 9 TFUE
 - Decyzja wykonawcza nie prowadzi do wysokiego poziomu kształcenia, i szkolenia; ponadto powoduje niekorzystne długoterminowe skutki pod względem akademickim, naukowym i szoleniowym dla studentów, nauczycieli i naukowców węgierskich szkół wyższych prowadzonych przez fundacje.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący naruszenia art. 56 TFUE
 - W decyzji wykonawczej ograniczono prawa obywateli Unii niebędących obywatelami węgierskimi (studenci, nauczyciele, naukowców), pracujących w węgierskich placówkach nauczania szkolnego prowadzonych przez trust interesu publicznego.
10. Zarzut dziesiąty dotyczący naruszenia art. 67 TFUE
 - Poprzez wycofanie środków pieniężnych decyzja wykonawcza uniemożliwia funkcjonowanie placówek prowadzonych przez trust interesu publicznego i stanowi atak na ramy prawne, w jakich prowadzą działalność rzeczono placówki, to znaczy, w sposób pośredni, na węgierski (odrębny) niezależny system prawny i tradycje prawne Węgier.
11. Zarzut jedenasty dotyczący naruszenia art. 120 TFUE
 - Dyskryminacyjne i nieproporcjonalne skutki decyzji są oczywiste i oznaczają także nieuzasadnione osłabienie pozycji konkurencyjnej zajmowanej przez szkoły wyższe prowadzące działalność w formie trustu interesu publicznego.
12. Zarzut dwunasty dotyczący naruszenia art. 124 TFUE
 - W decyzji wykonawczej zawieszono środki pieniężne wielu beneficjentom i przyznano je tymczasowo innym podmiotom.
13. Zarzut trzynasty dotyczący naruszenia art. 165 TFUE
 - Decyzja wykonawcza nie przyczynia się do rozwoju edukacji o wysokiej jakości, lecz w rzeczywistości poważnie jej szkodzi i utrudnia ją.
14. Zarzut czternasty dotyczący naruszenia art. 179 TFUE
 - Wycofanie środków pieniężnych w ramach programu współpracy i wymiany edukacyjnej Erasmus+ i w ramach programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji Horyzont Europa oznacza wyraźną przeszkodę w swobodnej wymianie naukowców, wiedzy naukowej i technologii oraz w sprzyjaniu rozwojowi konkurencyjności Unii.
15. Zarzut piętnasty dotyczący naruszenia art. 13 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”)
 - Oczywistym skutkiem wydania decyzji wykonawczej jest zmiana w funkcjonowaniu węgierskich szkół wyższych prowadzących działalność zgodnie z nowym modelem.
16. Zarzut szesnasty dotyczący naruszenia art. 2 TUE
 - Strona skarżąca twierdzi, że nie istnieje konflikt interesów leżący u podstaw decyzji wykonawczej i będący jej uzasadnieniem.

17. Zarzut siedemnasty dotyczący naruszenia art. 48 karty

- W decyzji wykonawczej nałożono karę w sposób pośredni na stronę skarżącą, mimo że w niniejszym przypadku nie istnieje polityczny konflikt interesów, na który powołano się w celu uzasadnienia kary, co oznacza poważne i oczywiste naruszenie domniemania niewinności.

18. Zarzut osiemnasty dotyczący naruszenia art. 52 karty

- Ze względu na to, że w przypadku strony skarżącej nie istnieje de facto polityczny konflikt interesów, w decyzji wykonawczej naruszono wymogi szczególnej konieczności i proporcjonalności.

19. Zarzut dziewiętnasty dotyczący naruszenia rozporządzenia upoważniającego⁽²⁾

- Rada przyjęła decyzję wykonawczą bez zbadania co do istoty i w konkretny sposób, czy istniał polityczny konflikt interesów, stanowiący uzasadnienie wspomnianej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 325, s. 94.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii (Dz.U. 2020, L 433, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2023 r. – Synapsa Med/EUIPO – Gravity Products (Gravity)

(Sprawa T-125/23)

(2023/C 173/44)

Język skargi: polski

Strony

Strona skarżąca: Synapsa Med sp. z o.o. (Jelcz Laskowice, Polska) (przedstawiciel: G. Kuchta, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Gravity Products LLC (Nowy Jork, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca przed Sądem

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Gravity” – unijny znak towarowy nr 17 982 729

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 stycznia 2023 r. w sprawie R 923/2022-5

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

zmianę decyzji z dnia 9 stycznia 2023 r. piątej izby odwoławczej EUIPO poprzez uwzględnienie odwołania od decyzji z dnia 11 kwietnia 2022 r. unieważniającej słowny znak towarowy Unii Europejskiej GRAVITY ZTUE-017982729 i oddalenie wniosku o unieważnienie.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 95(1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 oraz art. 7(2), 7(3), 16 oraz 17 (3) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625;
 - Naruszenie art. 60(1)(a) oraz 8(1)(b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-